

19. 2. 2023–26. 2. 2023 * LIII * 2228

Župnijski list stolne župnije
~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

7. NEDELJA MED LETOM

Nekajkrat so apostoli dejali Jezusu: »To je pa nemogoče.« Zlasti ko je govoril o odnosu med možem in ženo ter o odpuščanju. In jim je priznal: »Pri ljudeh je res nemogoče, ne pa pri Bogu; pri njem je vse mogoče.« Je mogoče vzljubiti človeka, ki nam ni všeč? Je mogoče z veseljem opravljati delo, ki nam ne leži? Je mogoče odpuščati nekemu, ki se niti ne kesa, da nas je prizadel? Človeški pogled na zakon se je spreminjal, njegovo bistvo pa je ostajalo isto: telesna in duhovna edinost moža in žene. Maščevanje so ljudje uvedli kot zakonitost pravičnosti, kar je skregano že s človeško logiko, ker le večja in uzakonja nasilje. Človeška pamet ne prodre pod zunanjo pojavnost življenja in se zato ravna po občutku. Zato Bog govori Mojzesu, on pa naj govori vsemu narodu o boljšem, globljem razumevanju življenja in narave stvari. To je vloga in naloga preroka in voditelja naroda.

»Jaz pa vam pravim.« Božja beseda ne temelji najprej na oblasti, ampak na njegovi modrosti, na poznanju vse resnice. Popolnost je le Bog v svoji neskončni svetosti. In Kristus, ki je polno razodetje Boga v človeku, je sebe v polnosti podaril Cerkvi; Cerkve nosi v sebi vsega Kristusa. Ta resnica ni odvisna od njene grešnosti: je pa toliko prepričljiva v svojem delu, kolikor ga živi, kolikor razodeva njegovo svetost.

Resnice ne določamo, naj gre za tisto o Bogu ali o človeku ali o stvarstvu, le odkrivamo jo, se z njo soočamo, jo sprejemamo. To je pot svetosti. Pa je enako prav od človekove svetosti tudi odvisno, koliko in kako globoko bo kdo resnico spoznal. Zato je teženje k svetosti glavna poklicanost vernega človeka, ker je celovitost vseh kreposti in ustvarja resnično podobnost Bogu, dela iz človeka svetišče, prav bivališče Boga.

Anton Slabe

PREPOZNAVAMO SE KOT CERKEV SKUPAJ NA POTI

Iz pastirskega pisma naših škofov za postni čas – II. del

Apostolska dela nam poročajo, da je prva Cerkev nastala, ko je Sveti Duh povezal zbegane Jezusove učence in jih zbral v gornjih prostorih jeruzalemske hiše, kjer so enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati. Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah (Apd 1.14; 2,42). To je osnovna oblika življenja Cerkve vse do danes: občestvo mož in žena, ki jih povezuje nauk apostolov, dejavna medsebojna ljubezen in molitev, ki nas povezuje z vso Cerkvijo – z našimi živimi in že poveličanimi brati in sestrami. Škofje vas prosimo, da se tudi danes v Svetem Duhu povežemo v občestvo Cerkve in se odpremo za njegovo besedo, ki nas usmerja na skupni poti.

V prvem letu sinodalne poti so bila različna srečanja v okviru škofij in župnij, v redovnih ustanovah, laičnih gibanjih in združenjih. Škofje se zahvaljujemo vsem, ki ste sodelovali in prispevali svoj delež. Vabimo vas, da vztrajate na poti, da se učimo hoditi skupaj in tako živeti Cerkev. K temu nas spodbuja tudi današnja Božja beseda. Jezus nas v evangeliju poziva, naj se naš pogled in naša krščanska ljubezen ne ustavita pri tistih, ki nas imajo radi, ki nas spoštujejo, ki so z nami.

Vabimo vas, da v tem novem sinodalnem letu vsi skupaj iščemo načine, kako prisluhniti Svetemu Duhu, ki po vsakem izmed vas govori naši Cerkvi, našim občestvom in skupnostim. Sveti Duh nas na konkre-

tne načine spodbuja za dobro in ustavlja pred slabim. A prisluhniti mu moramo z ljubeznijo. Poslušanje je osnovna drža, ki gradi odnose in občestvo, zato jo je papež Frančišek poudaril kot prvo vajo vsakega, ki stopa na sinodalno pot. Poslušanje je po Frančišku oblika nežnosti, ki nam pomaga, da se lahko res zgodi srečanje z Bogom in z resnico o samem sebi. Zares pa lahko resnično poslušam samo tistega, ki ga imam rad. Vera je iz poslušanja, pravi apostol Pavel (Rim 10,17).

Dovolite, dragi verniki, da vas škofje ob koncu tega pisma tudi sami prosimo odpuščanja, ker vas premalo poslušamo. Zavedamo se in zaupamo, da lahko Duh spregovori po vsakem človeku, a pogosto nas skrb in strah zapreta, da se zapremo in ne slišimo. Zato prosimo za odpuščanje vas in Gospoda, naj nam odpusti, ko nismo dovolj poslušali, ko smo gledali stran, ko smo molčali, ko bi morali spregovoriti. Žal nam je, če vam nismo bili dovolj v oporo, če ste bili razočarani ob srečanju z nami in ste zaradi našega ravnanja izgubili vero v Božjo pravičnost, ljubezen in usmiljenje. Prosimo vas, molite za nas, da bomo lahko med vami pogumno opravljali službo Dobrega pastirja in pričevali zanj. V molitvi za sinodo vsi skupaj priznavamo, da smo šibki in grešni, in prosimo Gospoda, naj ne dopusti, da bi širili nered. Naj nam in vsej Cerkvi podarja svojega Svetega Duha in ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti ali da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.

STOLNICA – NAŠ DOM

Emonski škofje pod kupolo – sveti Florij

Ko raziskujemo zapise o svetem Maksimu, povsod naletimo na dve glavni dilemi: za katerega svetnika gre v resnici, saj se v njegovem življenjepisu ves čas prepletajo različni podatki, ki po vsej verjetnosti pripadajo vsaj dvema različnima svetnikoma (zlasti podatek o mučeništvu), kar pa ni nič nenavadnega, saj se pri marsikaterem svetniku pojavljajo različna izročila in celo legende. Druga dilema pa je (če sploh je) naziv episcopus Emonensis in s tem povezano vprašanje, za katero Emono gre. Tu smo, kot že rečeno, lahko z veliko verjetnostjo prepričani, da prav za našo Ljubljano. A ne glede na to nam dejstva in izročila dovolj jasno povedo, da ne gre za izmišljeno osebo, pač pa škofa, ki je za seboj pustil vsaj eno sled: podpis med udeleženci na koncilu v Akvileji.

Na podobne težave naletimo tudi, ko se sprašujemo, kdo je bil naslednji v vrsti naših škofov, o katerih imamo vsaj nekaj podatkov. Gre za svetega Florija, katerega češčenje je prav tako izpričano. Poglejmo najprej, kaj o njem zapišejo nekateri viri.

Valvasor v svoji Slavi vojvodine Kranjske (izšla je leta 1689, torej pred zidavo naše stolnice in izdelavo kipov v njej) opiše devet emonskih škofov, med njimi tudi vse štiri naše. O svetem Floriju pove pravzaprav zelo

malo: »Da je ta škof negoval emonsko cerkev, ni negotovo; vendar pa je neznano, v katerem času je živel. Njegove relikvije spoštljivo hrani mesto Pulj v Istri. Njegov letni praznik pa se slavnostno obhaja 27. oktobra.«

Antonio Moreschi, "Prestol milosti s sv. Florijem in sv. Fanciškom Asiškim", Lobarika, župnijska cerkev sv. Flora

O njem lahko več preberemo v članku Dragutina Nežića, Sveti Flor, biskop romanskog opitergiuma, vjerovjesnik Istarskih Hrvata? v časopisu za cerkveno zgodovino Croatica Christiana periodica, ki je izšel pred dvema letoma. Dejstvo je, da je češčenje svetega Florija dovolj zanesljiv dokaz za obstoj tega svetnika, ne glede na to, da tudi pri njem naletimo na podobno dilemo kot pri Maksimu, kaj v resnici pomeni izročilo, da je bil škof v Emoni.

Relikvije sv. Florija so skupaj z relikvijami nekaterih drugih svetnikov pod glavnim oltarjem katedrale v Pulju, kjer je škof Marcello leta 1487 posvetil oltar v čast tem svetnikom. Zapis iz leta 1415 pa govori, da je že takrat v katedrali stal njemu posvečen oltar. Njegovo češčenje se je razširilo po vsej puljski škofiji, pa tudi širše. Med drugim mu je posvečena cerkev v Lobariki, kraju blizu Pule. Njegovo upodobitev pa najdemo tudi na freski v cerkvi iz 11. stletja v naselju Pomer.

DOGODKI PRED NAMI

- **V sredo, 22. 2., na pepelnico,** lepo vabljeni k sveti maši in obredu pepeljenja. Ta dan je strogi post.
- **V četrtek, 23. 2.,** bo ob 9.00 v stolnici sveta maša ob 30-letnici ustanovitve Slovenske škofovske konference. Lepo vabljeni!
- **V petek, 24. 2.,** bodo križev pot po večerni sveti maši oblikovali člani ŽPS. Lepo vabljeni k udeležbi!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 19. 2.: 7. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 20. 2.:** sv. Sadot in perzijski mučenci
- **Torek, 21. 2.:** sv. Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj
- **Sreda, 22. 2.: Pepelnica, strogi post**
- **Četrtek, 23. 2.:** sv. Polikarp, škof, mučenec
- **Petek, 24. 2.:** sv. Matija, apostol
- **Sobota, 25. 2.:** sv. Valburga, opatinja
- **Nedelja, 26. 2.: 1. postna nedelja**

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

bo v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30.

Lepo vabljeni!

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Mobilna aplikacija
Stolnica

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

**OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH
tudi ob 16.00**

**CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI
DAN:**

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30,
16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30,
12.30, 16.00, 18.30

VABLJENI NA

kateheze

ZA MLADE IN ODRASLE

OKUSITE IN GLEJTE,
KAKO DOBER JE GOSPOD.

PS 34, 9

KATEHEZE BODO POTEKALE VSAKO NEDELJO IN ČETRTEK
OB 19.30 V ŽUPNIŠČU LJUBLJANSKE STOLNICE.
ZAČETEK JE 29. 1. 2023.

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.instagram.com/stolnica)